

[Finansministeren.]

til de udtalelser, der af de ærede ordførere er fremsat vedrørende vor finans- og pengepolitik, skal jeg besvare de spørgsmål, der direkte er stillet til mig, eller som kan siges at vedrøre finansministeriet.

Den ærede ordfører for venstre, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, har spurgt den højtærede statsminister, om dennes udtalelse i åbningstalen om, at skattekommissionens arbejde nu er tilendebragt, kan være rigtig, og henvist til, at kommissionen endnu ikke har afgivet betænkning om told- og forbrugsafgifter. Da kommissionen er nedsat under finansministeriet, skal jeg svare, at udtalelsen kun skal forstås derhen, at arbejdet i kommissionen om de direkte skatter og ejendomsskatterne nu må anses for at være tilendebragt, således at lovforslag om reformer på disse områder vil kunne forelægges, når arbejdet hermed er tilendebragt indenfor administrationen. Det i kommissionen påbegyndte arbejde særlig med toldafgifterne har været stillet i bero bl. a. for at afvente de skandinaviske og internationale bestræbelser for at tilvejebringe en international toldnomenklatur og eventuelt overenskomster om fælles toldtariffer i det hele taget. Arbejdet med en fælles nomenklatur er nu så langt fremme, at der efter min mening vil være god grund til atter at beskæftige sig med de indenlandske problemer på dette område. Det er imidlertid ikke helt sikkert, at en kommission, der er nedsat helt tilbage i 1937, er det rette instrument hertil, og jeg overvejer, om det måske ikke var bedre at nedsætte en egentlig toldkommission til at tage sig af disse spørgsmål og i så fald at ophæve skattekommissionen. Men jeg er som sagt enig med den ærede ordfører i, at dette spørgsmål står tilbage til særlig kommissionsbehandling.

Den ærede ordfører fandt iøvrigt anledning til at betegne mig som en meget udpræget partiagitator, idet jeg havde fremhævet det som et lyspunkt i en mørk tid, at vi havde en stor beskæftigelse. Det havde særlig bedrøvet den ærede ordfører, fordi han gennem et vist tidligere samarbejde havde lært at sætte pris på mig som embedsmand. Vedrørende det personlige kun dette, at også jeg med glæde ser tilbage på det pågældende samarbejde og ikke erindrer noget om, at det dengang voldte mig bekymring, at den ærede ordfører ofte fremhævede synspunkter, der ikke altid kunne siges at falde i god tråd med socialdemokratisk tankegang. Om det saglige må jeg gentage, at jeg finder det glædeligt, at beskæftigelsen i indeværende år formentlig vil ligge 35 000

—40 000 helårsarbejdere højere end sidste år. Af denne merbeskæftigelse falder en væsentlig del på den ufaglærte arbejdskraft, som trænger til al den beskæftigelse, vi kan give den. At vor erhvervsstruktur og arbejdsmarkedsforholdene i dag er af en sådan beskaffenhed, at der samtidig hermed er opstået en vis knaphed på arbejdskraft særlig indenfor byggefagene, er jeg enig med den ærede ordfører i at beklage. Denne beklagelse er så meget desto større, som jeg mener, at misøren i nogen grad kunne være undgået, hvis man ikke så stærkt havde beskåret den højtærede boligministers befojelser.

Det er rigtigt, at en økonomisk politik, der sigter på en høj beskæftigelse, kan medføre knaphed på arbejdskraft i nogle fag, samtidig med at der er en — ofte betydelig — arbejdsløshed i andre fag; det er hovedopgaven for arbejdsmarkedskommissionen at søge de dermed forbundne vanskeligheder overvundet. Det er derfor, at der fra regeringens side lægges så stor vægt på denne kommissions arbejde. Dette problem må gribes an ved at øge bevægeligheden på arbejdsmarkedet og ved andre forholdsregler, som jeg iøvrigt forstod at den ærede ordfører hr. Bertel Dahlgaard også lagde stor vægt på, og ikke ved at søge den samlede beskæftigelse formindsket. Gør vi dette, vil en væsentlig forudsætning for løsningen af arbejdsmarkedskommissionens opgave være bristet.

Den ærede ordfører for det radikale venstre, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, fremsatte nogle bemærkninger om karakteren og tempoet for det arbejde med rationalisering og forenkling af statens administration, der udføres af forvaltningsnævnet og dets sekretariat. Jeg er enig i den anerkendelse med hensyn til selve arbejdet, som det ærede medlem gav udtryk for, og skal om mulighederne for en fremskyndelse af dette arbejde oplyse følgende:

Ved nedsættelsen af forvaltningskommissionen i 1946 blev der givet denne en række vigtige opgaver, af hvilke jeg her blot skal fremhæve spørgsmålene om udvidet decentralisation indenfor administrationen, om større offentlighed i forvaltningen, om dens forhold til lovgivnings- og bevillingsmyndigheden og om rationalisering og forenkling af statens administration. Fra oktober 1947 blev det sidstnævnte arbejde i det væsentlige henlagt til forvaltningsnævnet, idet dog kommissionen stadig søgte at gennemføre forenklinger, hvor den anså det for muligt, og idet der gennemførtes et nøje samarbejde mellem kommission og nævn.